

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 58 |

פרשת מקץ תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת מקץ

ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם

בשם הרה"ק ר' שלמה זצוק"ל מקארלין: לשמור מאוד הפה, והעינים, והאזניים, ולא ימשול התאוה עליו, כי כל שהתאוה מושלת בו, הוא שוטה ולא חכם, כי החכם חכמתו שולטת על תאוותו אפילו בשעת מעשה. (ספר הדרת קודש)

חנוכה

רשימה של מצוה

מרגלא בפומיה של רבינו הק' רבי שלמה מקארלין זצוק"ל: טוב נרות שעוה לנר חנוכה, כי במקום שהם מדובקים בכותל נעשה רשימה בכותל לכל השנה, לא כן בשל שמן במנורה - אין נעשה רשימה.

פעם אחת הדליק שמן במנורה ונעשה שריפה, ודלק הכותל מעט, ושמה, שנעשה רשימה בכותל לכל השנה, אף שהיה במנורה שאין דרכה להשאיר רשימה.

(שמע שלמה)

עת רצון

מעשה היה באיש אחד שהיו לו מחשבות זרות של ע"ז רח"ל, ובא אל צדיק אחד, ואמר לו אותו צדיק, אני אינני יכול לעזור לך, לך אל הרה"ק הר"ש מקארלין. ויבוא אל הרה"ק הר"ש, והיה עומד באמצע הדלקת נרות חנוכה, וע"פ נוסח קארלין אומרים 'הלל הגדול' בין המזמורים בהדלקת נרות חנוכה, וכאשר הגיע להפסקו יופרקנו מצרינו, שאל את האיש, "האם אתה מאמין שהרבש"ע יכול לפרוק ולפדות ולהושיע כל אדם ממצרי, ומהמחשבות המבלבלות אותו", ואז ניצול האיש מהבלבולים. כי היה לו כח גדול להושיע את בני ישראל, וכל זה היה בכח האמונה.

(יהודה והדיבור' תני"א. ע"פ ספ"ק דברי שלום לנכדו הרה"ק ר' שלום אב"ד ברה"ק [מקורדנוב] זי"ע.)

קופסת
הבשמים
של רבינו
הקדוש הרה"ק
רבי שלמה
מקארלין
זיע"א

באדיבות 'תפארת'
מכירות פומביות

מסכת חיים

שבת חודש מילה

לרגל שבת חנוכה - ראש חודש, מוקדש המדור לליקוט אמרי רבינו הקדוש בעניינים אלו.

חודש

שכל חדש בראש חודש

אמר שצריך כל אחד ואחד לחדש את עצמו בעבודת הבורא יתברך שמו וסיפר משם רבי שלמה קארלינר ז"ל שאמר שבכל ראש חודש בא שכל חדש בעולם איך לחזק את עצמו נגד היצר הרע כמו שנאמר ותשועת נפשם מיד שונא יהי רצון שזוכה לזה אכ"ה.

(בית אהרן כה, ב)

מילה

מחילת עונות בברית מילה

נאמר לי משם קדוש ישראל ה"ה הרב הקדוש מה"ר שלמה מקארלין זצלה"ה הי"ד שאמר בשם המדרש, בשעה שאמר הקב"ה לאלהיו שיצטרך להיות בכל מילה שבישראל, אמר אליהו אתה ידעת שאני מקנא לשמך יתברך הנה אם יהיה הבעל ברית בעל עבירה לא אוכל לסבול להיות שם, והבטיחו ה' יתברך שיכפר להבעל ברית ואז יהיה ריקן מעבירות. והשיב עוד, אפשר יהיה המוהל בעל עבירה, הבטיחו ה' יתברך שיכפר גם לו. השיב עוד, אפשר יהיו הקהל העומדים שם בעלי עבירות, ולא אוכל לסבול, הבטיחו ה' יתברך שיכפר לכלל הקהל. כן שמעתי שיצאו הדברים מפי הקדוש הנ"ל. ונ"ל שזה מרומז בפנחס הוא אליהו תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל, כי הואיל ומדתו קנאה והוצרך להיות אצל כל ברית ולא יוכל לסבול, על ידי זה גורם הכפרה לישראל, כי הוצרך השי"ת להבטיחו כנ"ל.

(אגרא דפרקא להגה"ק מהרצ"א בעל בני יששכר)

פותחין לו כל היכלות

מי שזיכה ה' יתברך לעשות איזה שמחה של מצוה, כגון ברית מילה או נישואין לבניו וכדומה, אז פותחין לו כל היכלות וממלאין כל משאלותיו ולהשיג כל השגות. ואותו איש אשר יצער אותו ביום זה, ועל ידי זה משך ידו אפילו רגע אחת מכל אותן היכלות העליונים, יש לו עון גדול.

(ספר אמרי קדוש)

שבת

בושה מפני שבת

שבת איז אותיות בשת, ווער סיא שעמט זאך פאר שבת - העלפט דער אויבערשטער אז מי פילט שבת, (שבת - אותיות בשת, מי שמתבייש לפני שבת - עוזר לו ה' יתברך שירגיש שבת).

(כתבי הרה"ח ר' מאיר ברנשטיין הי"ד)

תענוג שבת

וואלטען דיא גרעסטע בעלי תאות וויסען דעם תענוג וואס א ערלעכער איד האט פון איטליכעס מצוה ובפרט פון שבת - וואלטען זייערע אלע תאות אוועק גיווארפען און וואלטן זיך נעמען צוא שבת, (אם בעלי התאות הגדולים ביותר היו יודעים התענוג שיש ליהודי כשר מכל מצוה ובפרט משבת קודש - היו זורקים את כל תאוותיהם והיו לוקחים עצמם לעבודת השבת).

(כתבי רמ"מ מדינער)

לעורר הלב

פעם בליל שבת קודש התלהב אחר שולחנו, ופנה אל ר' שלום מפרוביטש ואחיו ר' ישראל חיים ז"ל (שנתגדלו בביתו) ואמר: איהר הערט וואס מיזאגט (השומעים אתם מה שאומרים), אפילו זה שלומד ומקיים את התורה ושומר שבת, אלא שאינו מעורר את לבו להרגיש תענוג שבת - אז כשזוכה להיות בגן עדן אינו שם אלא כספסל, ואין משפיעים לו תענוג. ושאלו ר' שלום: פטעער ווער זאגא אייך (דודי, מי אמר לכם?) אמר לו: הא מיין קינד, אז דו וועסט עלטער ווערן וועסטו אויך וויסן (בני, כשנתגדל - גם אתה תדע מכך).

(תורת אבות)

אמונה בשבת

אם יהודי שומר שבת כהלכתו ועוסק ביום זה בתורה ובתפילה אלא שאין לו תענוג שבת ואין לו את השמחה, הרי אם הוא מאמין לכל הפחות שיש תענוג בשבת ורק הוא לא זכה להשיג זאת, אז אפשרי הדבר שהצדיקים יעשו לו טובה, זיי קענען איהם דערליינגען א תענוג אין עולם העליון (הם יכולים להמשיך לו תענוג בעולם העליון).

(תורת אבות)

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

נפלאות הנר החמישי

לו כוס. לא עבר זמן מועט ובעל האכסניה נפל ונרדם בשינה עמוקה. כמו המתינו לשעה זו, ניצלו הרבי ובני הפמליה את המועד, פתחו את השער, יצאו והלכו להם. לימים כאשר שוחחו בדבר זה, נענה הבית אהרן ואמר: "דאכט זיך אז הער שלאפט נאך", (כמדומה שעדיין הוא ישן).

על נס נוסף שאירע בנר חמישי דחנוכה בצלו של הרה"ק הבית אהרן זי"ע - סיפר החסיד רבי חיים מנדל. בחצר ביתו של הבי"א היה בור מים, ואחד מילדי השכנים הנכריים שיחק שם, ולפתע מעד לתוך הבור, טבע ומת. כדרכם של גויים מימים ימימה, העלילו אלו על הבי"א כי ידו היתה בדבר והיה שרוי בסכנה עצומה. אנשי השלטונות הביאו עימם את הילד המת, ובו במקום נתחו את גופתו כדי להוכיח את סיבת מיתתו, ואכן התברר כי מעצמו נפל לבור וצדקתו של הבית אהרן יצאה לאור, ומיני אז נהג להרבות בנר חמישי דחנוכה בשמחה ושבח והודאה להקב"ה.

- - -

אף בחצר הקדוש חב"ד - ליובאוויטש ציינו יום זה בשמחה יתירה. וזאת לרגל שחרור אדמו"ר הזקן בעל ה'תניא' ויציאתו לחירות מן המאסר השני. שהיה בנר חמישי דחנוכה תקס"א מקץ שנתיים ימים מאז גאולתו מהמאסר הראשון ב"ט סלול תקנ"ט. מבחינה חיצונית היתה הגזירה' האחרונה נוחה הרבה יותר מהראשונה. בשנת תקנ"ט הובל הרבי לפטרבורג ב'עגלה שחורה' ובמשמר של אנשי צבא מזוינים. ואילו בשנת תקס"א נסע הרבי בעצמו לפטרבורג על פי פקודת הממשלה, הגיעו במשלחת מיוחדת ונהגו בו בדרך של כבוד עד לבואו לפטרבורג. בבואו לשם הושיבוהו במאסר, אך לא במבצר הפטרובלי כמו בפעם הראשונה אלא ב'טייני סוביט' (המועצה החשאית), שם היתה הישיבה בדרך כלל נוחה מזו שבמבצר הפטרובלי, ובפרט בנוגע לרבי שכבר נודע בממשלה לאיש מורם מעם, התייחסו אליו בכבוד והרשו להביא לו ספרים ככל אשר יבקש.

אבל, מבחינה פנימית, אמר הרבי בעל התניא - לפי דברי ספר 'בית רבי' - היה הנס האחרון גדול מן הראשון, כי בפעם הראשונה היה רב המלשינות דברי שקרים ושטויות, וישקרא לא קא"י. אבל בפעם הזאת שאלו ממנו שאלה עמוקה מאד על ענין מסירת הנפש וביטול שמדבר הרבה בחסידות, דבר שלכאורה מהווה סתירה לקבלת על המלוכה, וכך גם ענין הביטול הוא סתירה לישוב העולם ומשא ומתן מסחר וכד'. והיה צריך להסביר ולהוכיח שבאמת אין בזה שום סתירה, ושרש הענין וטעמו של דבר עמוק מאד, וצריך להסבירו על פי עמק הקבלה, אך השם יתברך נתן לו לשון לימודים להסביר בטוב טעם, ודבריו נתקבלו ברצון.

גם במכתבו של הרבי ריי"צ הוא כותב כי אחרי החופשה השניה בשנת תקס"א היה נצחון תורת החסידות ודרכי החסידות ביתר שאת ויתר עז מכמו שהיה בפעם הראשונה... "המלשינות בפעם השניה היתה כבדה יותר מכמו בראשונה, בשנת תקנ"ט ההלשנה היתה על הוד כבוד קדשת רבנו הזקן בעצמו, שהוא חפץ להיות מלך בישראל ומקבץ אנשים וכספים, וברעתו לעשות מרידה בממשלה, וההלשנה בתקס"א היתה בעיקרה על תורת החסידות"

כאמור, מיום השחרור והלאה הופצה החסידות ביתר שאת ויתר עז ולפיכך נקבע יום זה של נר החמישי דחנוכה ליום חג ושמחה בקרב חסידי ליובאוויטש לדורות.

"די פינעפטע ליכטל" במספר זה מציגים בחביבה בקרב רבים מחצרות הקדוש, את היום המתבלט בין ימי החנוכה, הוא הנר חמישי אשר שמחה יתירה שמורה לו. מנהג זה הוא בעיקר בחצרות הנקראים 'די רוסישע חסידות' כמו: קארלין חב"ד, טשערנאביל וסלונים וכו', כאשר אצל חלקם אף נהוג לחגוג ביום זה, בהלל ובהודאה בשירה ובזמרה יתירה על שאר ימות החג. שמחה זו על שום מה היא?

רבו הגירסאות אודות הניסים שאירעו לצדיקי ומאורי ישראל באותם ימים האדמו"ר הרה"ק רבי יוחנן מקארלין סטאלין זי"ע סיפר שביום זה אירע נס לזקנו האדמו"ר הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע (תלמיד רבינו מרן הרש"ק). כאשר פעם אחת נסע מקארלין לסטאלין בנר חמישי של חנוכה, ובהיותו על אם הדרך התנפלו עליו שודדים ויתנכלו עליו להמיתו ר"ל. ובחסידי שמים זכה להינצל מידי מבקשי רעתו ולכן נקבע יום זה לשמחה והודאה. [הוסיף מהר"י והפטר כי אלו המספרים בגירסא אחרת על שהיו זקנו הרה"ק הרא"ש כלאו בבית האסורים יחד עם רעו הרה"ק מלעכוויטש, וביום זה יצאו לחירות, אין גירסה זו נכונה, כי אמנם היו אסורים יחדיו אבל לא משום כך].

החסיד הקרלינאי הנודע רבי חיים מנדל קרוסטומצקי זצ"ל - שהיה מגדולי מעתיקי השמועה בחצר קארלין סיפר על ניסים נוספים שהתרחשו ביום זה אצל בנו של הרא"ש, אדמו"ר הרה"ק בעל הבית אהרן זי"ע.

פעם בהיותו על אם הדרך בנר חמישי של חנוכה, נכנס לפוש לעת ערב - יחד עם בני החברייא קדישא שעמו - באכסניה של אחד מבעלי הבתים שבמקום זה. תכף לאחר שנכנסו, סגר בעל הבית את הדלת אחריהם. באותה שעה עברו במקום כמה מחסידי סאדיגורה, שהכירו את בעלי האכסניה כאנשי דמים ושודדי נפשות, אשר כל מי שנפל ברשתם לא יצא ר"ל מעימם בחיים. בראותם את מרכבתו של הבית אהרן החונה בחצר אכסניה זו, נחרד ליבם מרוב פחד. את העגלה הכירו חסידי סאדיגורה היטב (שהיו בקשרי מחותנים כאשר הרה"ק רבי אברהם יעקב זי"ע היה חתנו של הבית אהרן) בשל צורתה וסגנונה הייחודי כאשר נקבעו בה אצטבאות של ספרים שבהם עסק במהלך הנסיעות, כאשר ח"י שיעורים הקבועים מידי יום, לא זו מהם גם בהיותו על הדרך. החסידים התחילו להפוך בדעתם אם כדאי לסכן עצמם ולהיכנס להתריע את הבית אהרן ופמלייתו על הסכנה הצפויה להם, או שמה מוטב להציל עצמם ולהימנע מלהיכנס

לסכנת נפשות. לבסוף החליטו כי מן הראוי אף למסור את הנפש ולו בכדי להציל את ח"י הרה"ק הבית אהרן זי"ע. הם נכנסו למקום בחשאי ומיד הודיעו להם כי המקום אשר בו הם נמצאים כל באיו לא ישוּבוּ ר"ל. כשנודע הדבר לבית אהרן, רמז להם שלא ידאגו מכך ורוב חסדיו יתברך יוציאם מצרה לרווחה.

לאחר מכן, נכנס בעל האכסניה - אשר לימים תיארנו החסידים את מראהו - כאיש נשוא פנים אשר זקנו יורד על פי מידותיו. הוא פנה אל הבית אהרן ואמר שיש לו יארכי"ט ביום זה, ומבקש לעבור לפני התיבה לתפילת ערבית, הרבי הסכים ולאחר התפילה פנה אל בעל האכסניה ואמר: איהר האט יארכי"ט און מיר וועלן גיבן משקה (לכם יש יארכי"ט ואילו אנו ניתן את המשקה). והוציא הבית אהרן יי"ש ומזג

חיים וקיימים

נאמנים ולינדים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים ממשך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 0

התשובה לפרשת וישלח - גליון 56

ציון הרה"ק רבי ברוך ממעזיב"ח זי"ע נכד רבינו הבעש"ט הקדוש זי"ע ואשר אף נטמן לצידו.

הזוכה משפחת גרוסמן, ביתר עילית

והשבוע:

מי הצדיק? היכן טמון? מה שם ספרו הנוודע?

בין כל הפותרים עד יום שני פרשת וישג תוגלל השבוע תו יזכיר לרכישת ספרים ע"ש 50 ₪

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

מעזריטש - קארלין (המשך)

2. רבי משה צבי וויינשטאק. נולד בקיטוב ט' כסלו תרמ"ד, נפטר ט"ו טבת תש"ג. זוג' מ' שרה בת רבי חיים דוד מאנזאהן מבראד. נולדה בסאדיגורא ז' סיון תרמ"א. נפטרה בירושלים י"ז אב תשכ"ד.
3. רבי ישכר דוב וויינשטאק. נולד בקיטוב י"ד טבת תרנ"ט. נפטר בירושלים י"א סיון תשנ"א. זוג' מ' רעשא בת ר' יוסף חיים קירשנבוים.
4. מ' יוסט ע"ה הי"ד, נהרגה עקד"ה בשואה. אשת רבי אליעזר הורוויץ ממעליץ.
5. מ' חנה הינדא ע"ה. נפטרה כ"ב אדר א' תש"ו.
6. מ' פרימא לאה ע"ה, אשת ר' שמעון שרייבער -בן רבי שלמה אלכסנדר סופר מסערעט. נפטר בטראנסניסטריע י"ב כסלו תש"א.
7. מ' גיטל ע"ה, נפ' בירושלים י"ג תמוז תשד"מ. אשת ר' פנחס יוסף מוזל (ב"ר זאב) נולד בבארדיטשוב י"ד אלול תרס"א. נפטר בירושלים כ"ה שבט תשל"ה.

המשך צאצאי משפחת וויינשטאק, מצאצאי רבינו הקדוש - נכדי נכדו הרה"ק רבי דוב בער מחוואסטוב בהרה"ק רבי ישראל חיים מלודמיר זי"ע.

בני רבי משה אליהו זאב - בן רבי ברוך וויינשטאק - חתן רבי דוב בער מחוואסטוב א'. רבי גרשון וויינשטאק, נולד בפראסקורוב בין השנים תרי"ג - תרי"ח, התגורר בעיר קיטוב, נפטר בתל אביב ב' חשוון תש"א. זוגתו מ' מאטיל בת רבי צבי שטיין מקיטוב.

ב'. ר' נחום וויינשטאק, צאצאי רבי גרשון (הנ"ל באות א')

1. רבי דוד פתחיה וויינשטאק, נולד בקיטוב כ' ניסן תרל"ה, נהרג עקד"ה ג' חשוון ת"ש. חיבר ספר קול דודי (ירושלים תש"כ). זו' מ' חיה יהודית בת רבי בעריש בעער מליטאוויסק.

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

אייס נועה בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוה